

בס"ד ד' אדר ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 17:12
צאת השבת - 18:04
רבנו תם - 18:41
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1292
@ יום שלישי בערב מתחילים "ברכת הלבנה".
@ ביום שלישי ז' אדר **לידת ופטירת משה רבנו ע"ה**.
יש הנוהגים להתענות ביום זה.
@ כל מוצאי שבת 20:30 משודר בלוויין שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג **יחזק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בבניה.

פס"דיון: "זח" נתן"
(מלכים א' ה')

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת תרומה

משנכנס אדר מרבין בשמחה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לפת מחצית הפקד
לארגון "אברהם יגל"

מעייני הפרשה:

- ← ה' מצווה מבני ישראל לקחת תרומות לצרכי בנין המשכן.
- ← הוראות לעשיית הארון הכפורת והכרובים.
- ← הוראות על עשיית השלחן וכליו.
- ← הוראות על עשיית המנורה וכליה.
- ← הוראות על עשיית עשר יריעות המשכן, ואחת עשרה לאוהל על המשכן.
- ← עשיית ארבעים ושמונה קרשים וחיבורם מלמטה ע"י אדנים ומלמעלה ע"י הטבעות.
- ← תפירת הפרוכת והמסך לפתח האוהל.

"ויקחו כי תרומה" =

"לי" - משלי, ממה שאני הקב"ה נתתי לכם, מן המותר ולא מן הגזל. זאת נרמז גם בקריאת המילה **תרומה** בשנינו אותיות, המותר.

"ועשו ארון עצי שטים"

למה נקרא ארון הקודש בלשון "ארון"? מפני שזה לשון אורה, שהתורה מביאה **אור** למי שעוסק בה. (זוהר)

"ויקחו כי תרומה" (כ"ה ב-)

הגימטריה של **"ויקחו לי תרומה"** היא שמונה מאות עשרים ואחד (821) - וזו גם הגימטריה של **"שפע ברכה והצלחה"** - שהנותן תרומה בעין יפה, זוכה לשפע ברכה והצלחה.

"ופניהם איש אל אחיו" (כ"ה ב-)

ופניהם איש אל אחיו? סופי תיבות **שלוש**. וזה מה שהגמ' ביומא (נ"ד) אומרת, בשעה שהיו ישראל עולין לרגל, מגוללין להם את הפרוכת ומראים להם את הכרובים, שהם באהבה ובשלום זה עם זה, ואומרים להם, כך היא חיבתכם לפני המקום.

"כמתנת ידו" - "כמתנת ידו" בגימטריה 930.

תענית בגימטריה 930. לומר לך שאדם שאין בכוחו לשבת בתענית, יתן צדקה ויועיל לו בעזה"ת.

"ויפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ"

למה צריך? (ויאמר ע"ב) מכאן לומדים שתלמיד חכם חייב להיות **תוכו כבדו**. ז"א **שחיצוניותו** תהיה שווה **לפנימיותו**. כי אם לא, אין בלבו יראת שמים. בצלאל בנה שלושה ארונים, שניים זהב ואחד מעץ. ארון של עץ הושיב בתוך ארון זהב וארון זהב שני שם בתוך ארון של עץ ואחר חפה את שפתו העליונה של העץ בזהב. רבא אמר שזה כמו להיות עמל בתורה בלי לקיימה! (ב. בר דין הי"ו)

הסיוע ממשל מדר עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת", "חידושי", "דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

לקיחת תרופות בשבת

בדברי רבותינו במסכת שבת, מבואר שכל מיני רפואות, אסור לעשותן בשבת. ובכלל זה, לקיחת תרופה המרפא איזה חולי וכדומה. וטעם האיסור בזה, הוא מחמת גזירת חכמים, משום "שחיקת סממנים". שראו רבותינו חכמי התלמוד, שהאדם מחמת הבהלה שיש לו במקום חולי שלו או של קרובו, עלול לבא לידי איסור תורה בהכנת התרופה לחולה, למשל על ידי שחיקת הסמנים לתרופה, (דהיינו טחינת העשבים לתרופות שהיו נוהגים בימים ההם), ועל כן אסרו להשתמש בשבת בכל סוג שהוא של תרופה. (יש אופנים שמותר להתרפאות בשבת). יש אומרים שבזמנינו שלא רגילים לייצר תרופות בבית, לא שייכת גזירה זו. ולדעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, יש לצרף דיעה זו להקל בכמה מקרים.

תרופה של הצלת נפשות

כתב מרן הבית יוסף (סימן כח) בשם רבותינו הראשונים, כי ברור הדבר שלא אסרו רבותינו שום דבר, במקום פיקוח נפש ממש, כלומר, כאשר יש חשש שמחמת החולי יבא החולה לידי מיתה, שהרי אין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש, ואפילו במקום ספק פיקוח נפש, חובה לחלל את השבת, ואפילו אם יש כמה ספקות לומר שאין מדובר בפיקוח נפש, לעולם מחללין את השבת עבור חולה כל שיש צד שיוכל לבא מתוך חוליו לידי סכנה. ואפילו במלאכות האסורות מן התורה, כגון נסיעה ברכב וכדומה, חייבים לעשותן עבור פיקוח נפש. ולא גזרו רבותינו על איסור נטילת תרופות בשבת, אלא לחולה שיש לו איזה מיחוש (כאב או חוסר נוחות), אבל הוא מתהלך כבריא, שאז אסור לו לקחת תרופה לחוליו.

למי מותר ליטול תרופות בשבת?

אדם הסובל מעט מחוסר נוחות בבטנו ביום השבת, אסור לו לקחת תרופה שמרפא את החולי ממנו הוא סובל. וכן אדם הסובל מצינון או משיעול בשבת, אסור לו לקחת תרופה לרפא את החולי ממנו הוא סובל. אבל אם גדול הסבל שלו עד כדי כך שהוא חולה בכל גופו או שהוא צריך כבר לשכב במיטה, אף על פי שלא נשקפת סכנה לחייו של החולה, מכל מקום מותר לו לקחת תרופה לרפא את חוליו, כי בחולה כזה לא גזרו רבותינו איסור משום שחיקת סממנים. וכל שכן במקום פיקוח נפש ממש, שאז מותר לעשות עבור החולה כל מה שיצטרך לרפואתו.

זין ילד קטן

ילדים, עד גיל תשע שנים, לא שייכת בהם גזירת רבותינו בענין רפואות בשבת. ולכן מותר לתת להם תרופות, וכל כיוצא בזה בשבת. (חזון עובדיה שבת, חלק ג, עמוד שסא).

ולסיכום: אדם שאינו חולה ממש, רק הוא סובל מאיזה מיחוש, כגון שיעול או כאב בטן, והוא הולך כבריא, אסור לו ליטול בשבת תרופות המרפאות את החולי שלו. אבל אם חלה כל כך עד שכל גופו דואב בחוליו, או שהוא נאלץ לשכב במיטה, מותר לו ליטול תרופות לרפואתו. וילד עד גיל תשע, מותר לו ליטול תרופה בשבת.

אנטיביוטיקה - תרופות הרומנויות

אולם ישנו אופן המצוי מאד, במקרים בהם מותר ליטול בשבת תרופות. והוא באופן שהחולה החל כבר בנטילת התרופה עוד לפני השבת, ואילו ממנו מנטילה התרופה בשבת יבא לידי צער גדול כגון אדם הנוטל תרופה אנטיביוטית, שהדרך היא לנוטלה במשך כמה ימים רצופים, ובהפסקת נטילת התרופה יגרם נזק בצורת הטיפול בחולה. באופן כזה, הסכמת רוב הפוסקים שיש להקל בנטילת התרופה אף בשבת. מפני שיש כמה סברות להקל בזה. וכן כתב כבר לפני כמאה וחמישים שנה הגאון רבי שלמה קלוגר, שיש מקום לומר שכאשר החולה התחיל כבר בנטילת התרופה לפני שבת, מן הסתם אין לחשוש שיבוא להכין את התרופה בשבת, שהרי באופן כזה מן הסתם הוא כבר הכין לעצמו את התרופות לפני כן, ועל כן באופן כזה אין להחמיר.

מכל מלמד" השכלתי

"ויקחו כלי תרומה"

רש"י: לי = לשמי. יש לכוון לשם יי-ה-וה:

1 = הפרטה, ה = חמש אצבעותיו של הנותן,

2 = זרועו של העני, ה = כף ידו של העני.

3 מידות בנותני צדקה:

א. נותן לשם ה'. ב. נדיבות לב. ג. לא רוצה

ולוקחים ממנו. וכולם רמוזים בפסוק:

א. "ויקחו לי תרומה" - זה הנותן לשם ה'.

ב. "כל איש אשר ידבנו ליבו" - זה הנותן מנדיבות לב.

ג. "תקחו את תרומתי" - זה שצריכים לקחת ממנו.

בצדקה צריך לנהוג בשיטת "בכל" "מכל" "כל".

בכל - עם כל אחד שמוכן, צריך ללכת לאסוף כספים.

מכל - מכל מי שמוכן לתת, לוקחים.

כל - כל מה שנותן צריך לקבל ללא תרעומות...

ויוצאת התרומה אשך תקחן מאתם" סופי תיבות תרומה.

אדם צריך לתת תרומה שמא לכשיזדקק יתנו לו.

באדר - סגולה לכפרה

ז' באדר הוא יום שנולד בו משה רבינו ויום שמת בו לסוף מאה ועשרים שנה, "שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים... שנאמר: "את מספר ימך אמלא".

חסידים ואנשי מעשה מתענים ביום זה לפי שמיתת צדיקים מכפרת ובהרבה קהילות יום זה מיוחד ל"חברא קדישא". כי קבורתו של משה רבינו היתה ע"י הקב"ה ונמצא שבים זה בלבד לא יתעסקו במלאכה.

שני עיקרים מתוך 13 עיקרי האמונה שחייב יהודי להאמין בכל יום הם: שמושה רבינו נבואתו אמת ואדון לכל הנביאים.

מיום שנולד שרתה עליו הנבואה. והושיע את ישראל, ועשה את כל האותות ומופתים במצרים, קרע את הים, ניצח את המלאכים והשרפים והוריד תורה של אש. דבר עם ה' פנים אל פנים, לימד תורה לכל ישראל, וכללם במדבר ארבעים שנה. נלחם עם עמלק, סיחון ועוג, והעמיד חמה ולבנה.

אך בגלל חטאו במי - מריבה, שהיכה את הסלע במקום לדבר כפי שציווה הקב"ה, ונתמעט קידוש השם, לכן נגזרה עליו מיתה ולא הורשה להכנס לארץ ישראל.

המזונות המרפאים

אשכולית / אשכולית אדומה

אכילת אשכולית פעמיים, שלוש ביום, טובה לסובלים מקלקול קיבה, ריח נשימה רע, ומשפרת תיאבון אצל נשים הרות.

להרעית בחילה - טוב ללעוס קליפת אשכולית מסוכרת. לשיעול עם ליחה - טוב לשתות נוזלים מתבשיל שהוכן מקליפת אשכולית מאודה בחצי כוס יין-אורז וכוס דבש.

אשכולית טובה לכולם, ואילו תפוז ומנדרין חומציים ולא מומלצים לבעלי סוג דם: O.

מצוינת לעיכול ובריאה למעיים.

עשירה בוויטמינים וביקור ויטמין C.

מחסנת מפני הצטננות, ומסלקת רעלים מהגוף.

המצוות שנתנו חיים

לעיתים זוכה האדם לפדות ולהצלה כזו, שגורמת לו לשנות את כל תפיסת עולמו מן הקצה אל הקצה. סיפר רבי יוסף זריצקי שליט"א :

פעם דרשתי לפני כנתי שמינר במרכז הארץ על ענייני כשרות, והדגשתי כי יהודי צריך להקפיד ביותר על הדברים שהוא מכניס לפיו, אשר דברי קדושה יוצאים ממנו, וכשם שזוהרים שלא להוציא מן הפה דברים אסורים, כך יש לשמור על המאכלים הנכנסים לתוכו. כשסיימתי, קמה אחת הבנות וביקשה את רשות הדיבור. פתחה וסיפרה סיפור אישי שהדהים את כל חברותיה ומורותיה. סיפור, המעיד כאלף עדים על עוצמתה הרוחנית של המספרת. מתברר, כי היא שמעה הרצאה בענייני כשרות והדברים החדישים ששמעה נכנסו לליבה בביתה לא הקפידו על כשרויות מהודרות. די היה להם בתווית כשרות מינימאלית כדי לצרף את המוצר לסל קניותיהם, בפרט בשל פער המחירים הגדול בין מוצר כזה למוצר מקביל בעל כשרות מהודרת.

כששמעתי שיש הרבה כשרויות ברבנות, שאין להן את הכלים להקפיד ולשמור כהלכה- סיפרה הבת- כאב לי שהורי מתייחסים יותר לכסף ופחות לנשמה, ובאותם רגעים החלטתי כי אעשה כל שביכולתי לשנות את העניין. אך יש לזכור כי המטרה בכל שמיעה שהיא, הינה העברת הדברים לכדי מעשה. "אשר ברא אלוקים לעשות". הקב"ה ברא אותנו כדי שנעשה. ולפיכך לא בודקים בעולם הזה מה רצה האדם ומה תכנן, אלא מה עשה בפועל. אותה נערה התקשרה לאביה וסיפרה לו שהיא שמעה הרצאה שלמה על ענייני כשרות, ומן הדברים עלה כי המוצרים שהם צורכים בבית מהווים בעיה של ממש. היא נתנה לו שהות מסוימת לעכל את הדברים ואז אמרה: "אבא, אכפת לך לשנות את העניין ולהתחיל לקנות מוצרים בכשרות מהודרת?" "בוודאי אכפת לי" כעס אביה. "המוצרים הללו עולים הרבה יותר".

"אני רוצה לבוא הביתה" ניסתה להפציר. "ואם לא אקנה לך" התגרה בה. "לא אוכל לבוא" הגיעה התשובה. "אני יודעת שאם אראה את האוכל לא אוכל להתאפק". "את מאיימת עלי?" התרגז, "אם כך עדיף שתישארי בפנימייה ואל תבואי הביתה. אצלי בבית לא ישתנה כלום", והשיחה נותקה.

יום חמישי הגיע. בנות הפנימייה התכוננו כולן לנסיעה הביתה, ורק נערה אחת היתה טרודה בעניינים אחרים לגמרי. היא ספרה את מטבעות הכסף הבודדות שברשותה, ותהתה מהו הדבר החשוב ביותר לקנות לשבת. לבסוף נפלה ההכרעה על לחם וממרח שוקולד. היא בושה לספר לחברותיה על תגובתו של אביה ועל המצב שאליו נקלעה, באין רואים הגניבה את המוצרים לחדר והטמינה אותם היטב בארון האישי שליד מיטתה. כשכולן ארזו מזוודות, הכניסה כמה בגדים לתוך המזוודה שלה ויצא עם כולן החוצה, וכשעמדו בתחנה מלמלה: "שכחתי משהו, אני רוצה להביא, אל תחכו לי...". ושוב לבדה לפנימייה הריקנית. ביום היה מוזר להיות לבד בפנימייה הגדולה, אבל בלילה התעצמו הפחדים פי כמה. רועדת מכל רשרוש הצטנפה הבת בחדרה, אכלה את הלחם המרוח בשוקולד, כשהדמעות זולגות ללא הרף.

"השם, אני יודעת שאסור לבכות בשבת", אמרה וניסתה בכל זאת להפסיק לבכות, "אבל שבת היום, ולי אין אפילו יין לקידוש של לחם משנה, אלא רק לחם יבש מיום חמישי". בלילה לא עצמה עין, ובצאת השבת יצאה החוצה לחפש מקום שבו תוכל לשמוע הבדלה. איכשהו חלף לו גם

הלילה השני, וביום ראשון מיהרה לקחת את המזוודה ויכאילו לחזור כמו כולך...

שבועיים חלפו, אביה לא דיבר איתה מטוב ועד רע, אך אבא נותר אבא, ובסופו של דבר הוא התקשר.

"את ברוגז?" "חס וחלילה. אני רוצה מאוד לבוא הביתה, רק מחכה שאוכל לאכול שם משהו כשר". הבת ממשיכה להתעקש בנחישות. "טוב, שיהיה כך, ניפגש בבני ברק באחת מרשתות המזון ונקנה בדיוק את הכשרויות שאת רוצה לאכול". הנערה היתה מאושרת.

אבא הגיע מעמנואל לבני ברק לקניות היא תמלא את הבית במאכלים כשרים למהדרין.

אבא דחף לפניו את עגלת הקניות, והיא העמיסה עליה את כל המוצרים הדרושים. עד מהרה מתמלאת העגלה עד אפס מקום. אבא רוטן על הקניה הענקית, ובכל פעם שהיא מכניסה מוצר חדש הוא מנופף לעברה במוצר מקביל, רק קצת פחות כשר שעולה הרבה פחות.

"את חושבת שאני רוטשילד? מאיפה אשלב על כל זה?"

היא מנסה לתמרן בין עקיצותיו וגערותיו לבין המוצרים שמוכרחים לקנות. סוף כל סוף הם ממחרים לקופה, אך תקוותם היתה תקוות שווא- תור ארץ ומתפתל של ערב שבת מקדם את פניהם, ואם לא די בכך הם נקלעו על ידיה של קופאית שעובדת על מידת הסבלנות שלה ושל לקוחותיה... אבא מציץ בשעונו. "יש לנו חמש עשרה דקות עד האוטובוס האחרון לעמנואל, הוא אומר בעצבנות, ובמקום לעשות קניה מהירה אני תקוע בולדך". בסופו של דבר הם יוצאים עמוסים בשקיות עד להתפקע, רצים לכיוון התחנה ומספיקים לראות את האוטובוס מתרחק במעלה הרחוב.

שאריות הסבלנות של אבא נמוגות לחלוטין. הוא מטיח על ראשה של בתו העקשנית את כל מה שבליבו.

היא פורצת בבכי בלי למצוא מילים בפיה.

באמת, מה עושים כעת? איך יעבירו את הלילה תחת כיפת השמים עם כל השקיות הללו?

לבסוף התעשתה והחליטה להתקשר לאחת ממורותיה. בטלפון שוב פרצה בבכי, המורה נבהלה : "מה קרה".

"המורה", הצליחה לומר לבסוף, "המורה מכירה את אבא שלי... הוא לא אדם קל... אני תקועה פה איתו, אין לנו מקום להיות בו הלילה". המורה היתה בעלת תושיה, ביקשה לדעת מהי הכתובת שהם נמצאים, והבטיחה שבעוד כמה דקות יגיע רכב לאסוף אותם.

חמש דקות לאחר מכן כבר עצר לידם יהודי חייכן, העמיס לרכבו את כל השקיות וביקש מהם להצטרף אליו.

לא ניתן היה להתלונן אל מול כל השפע שהורעף עליהם. ביתה של המורה היה ברוך לידים, ובכל זאת היא הספיקה להכין ארוחת ערב חמה, לארח אותם בנעימות ולתת להם הרגשה נהדרת. בעלה התייחס אליו בחמימות, והשיחה ביניהם זרמה ביותר.

הם אנשים מיוחדים וטובים כל כך- חדרה אליו המחשבה, ועמה שב גם הרוגע והכעס שכן.

בדיוק אז צלצל הטלפון. מעבר לקו נשמעה אשתו היסטרית לגמרי: "אתם בסדר?" "אנחנו בבני ברק. הכל בסדר. קרה משהו?" תשובתה הממה אותו. האוטובוס האחרון, זה שחמק ממש מתחת עיניהם הכלות, היה יעד לפיגוע טרור. אחד עשר אנשים נרצחו ועוד רבים נפצעו. עוד שניים שהיו יכולים להצטרף אליהם נשארו מאחור...

המסקנה של אבא, סיימה הנערה את סיפורה המאלף, הייתה המרגשת מכל. הוא אמר לי: "גם מצוות שקיימתי בעל כרחי הביאו לי חיים. כדאי היה לעבור את הכל כדי להבין במה צריך להשקיע בעולם הזה, שהוא עולם המעשה." (הרב צבי נקר הי"ו)

החינוך בענייני אכילה

מחובתו של מנחם להרצות בפני תלמידיו על סדר נכון ונימוסי בעת האכילה. הילד בבואו לביתו, כבר אמו טרחה לבשל ולהכין לו "מטעמים" כאשר אהב, ואילו הוא יגש ורואה מה שהוגש לשולחן, ובאם הדבר הוא לא לפי טעמו הוא "מעקם" את אפו" ופוסק מיד "שהאוכל לא טוב", ואז הוא גורר את אחיו ואחותו הקטנים ממנו ואפילו הגדולים קצת וגם הם משאירים את האוכל ולא רוצים אפילו לטעום, וכל טרחת האם היתה לשוא. אמת ונכון הדבר, קשה להכריח ילד לאכול אוכל שאינו ערב לחיכו, מכמה סיבות, א. אוכל שהילד אוכל בכח אינו מזין, רק מזיק, או שלבסוף הוא מכריח את עצמו לבוא לידי הקאה. מנחם המעוניין למנוע תופעה זו, שומה עליו לדבר ולהסביר מידי פעם בבתה על חשיבות האכילה המחזקת את כוחותיו של האדם לעבודת הבורא, וכשהוא אוכל כל מה שאמא מכינה הוא מקיים כמה וכמה מצוות, כיבוד אם - שטרחתה של אמא לא היתה לשוא, כיבוד אב - שהאבא עבד קשה כדי להרוויח את הכסף. ובעיקר שהאוכל לא נזרק - דבר הגובל עם ביזוי אוכלים חיו או לעבור על "בל תשחית". (הרב חיים שוורץ שליט"א)

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"

כל מקום שנאמר בו "לי" = קיים לעולם, יש בו ברכה, קיים בעולם הזה ולעולם הבא :

אמר ר' ישמעאל : בוא וראה שלש עשרה דברים חיבבן הקב"ה וקראן לי' :

- א. במשכן - "ועשו לי מקדש" (שמות כה ח) ;
- ב. בבכורות - "כי לי כל בכור בישראל" (במדבר ח יז) ;
- ג. בלוים - "והיו לי הלוים, אני ה'" (במדבר ג מה) ;
- ד. בכהנים - "וכהנו לי" (שמות מ טו) ;
- ה. בסנהדרין - "אספה לי שבעים איש" (במדבר יא טו) ;
- ו. בקרבנות - "תשמרו להקריב לי" (שם כח ב) ;
- ז. בשמן המשחה - "שמן משחת קדש יהיה זה לי" (שמות ל ח) ;
- ח. בירושלים - "בעיר אשר בחרתי לי" (מל"א יא לו) ;
- ט. במלכות בית דוד - "כי ראיתי בבניו לי מלך" (שמו"א טז א) ;
- י. בכסף ובזהב - "לי הכסף ו לי הזהב" (חגי ב ח) ;
- יא. בתרומת המשכן - "ויקחו לי תרומה" (שמות כה ב) ;
- יב. בשלום - או יִהְיֶה לְךָ שְׁלָוָה, יִשְׁעָה שְׁלָוָה לי.
- יג. שלום יִשְׁעָה - לי (ישעיה) ומכולם לא כפל אלא השלום, ללמדת שהוא חביב מן הכל.

כל הישועות והברכות לניסים וטובות בכורין
שהזמן לשעודה הרביעית בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה **לרפואת הדוד בת מרים טובה** בת דבורה אושר בן חמדה **לרפואת ניסים** בן סולטן **לני"א אברהם בן נסימי ז"ל**

פרכה והצלה
שמואל יתעפרה כהן שיזכר לפרנסה טובה, רפואה והצלחה שיריו נחת מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלות ליבם לטובה **וברכה להדיה** בת עופרה שתצליח בלימודים ובכל דרכיה

לציבור קוראינו היקר !
באחד באדר משמיעין על השתקלים השנה כולנו מתארגנים לתת "צכר הצחצחית הקפ" לחיווק העלון "אברהם יגל" המזכה את הרבים בפרעות הרבות למען הציבור התקשרו ונגיע עד אליכם : **054-7743834**

כל הישועות והברכות לשיעיה ודליה נסימי
שהזמן לשעודה הרביעית בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה **לרפואת דליה בת גורליה הי"ו** **לרפואת חן-יהיה בת חנה הי"ו** **להבדיל לעיי יומיהו בן יהודה ז"ל**

שלושים שנה משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"י יגל יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' שבייתא 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והצלה
לרפואה שלמה לטובה בכורין שיתברכו בבראות ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ורוחניות וגשמיות ויריו נחת ושלוה **מכל יוצאי חלציהם** ותוכה לשנים **עם בעלה ניסים** לאורך ימים ושנים. **להבדיל לעיי** יעקוה בת משה ז"ל

פרכה והצלה
אפרים יהיה ככפון רפואה שלמה ופרנסה טובה אושר ושלוה, לרביב אבריה ושי"ה גידיה תחזור לאיתנה ותוכה לשנים **עם בעלה ניסים** רבות וטובות

פרכה והצלה
לניסים וטובה לכליב בזכות תרומתם יזכר לרפואה שלמה פרנסה טובה באושר, פרנסה לטובה דמיטב ויריו נחת ושלוה **מכל יוצאי חלציהם** ותוכה לשנים **עם בעלה ניסים** רבות וטובות

פרכות ואיחולים ליהודאי ויהודיה ויבני
להולדת הבת זינדה שיהי' שתגדל כאמותנו שרה רבקה וחל ולא, ותוכי לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה, ונחת ושלוה **לשרון ועינת ונונו ליהושע ופאני כונסרי לסבים ולסבתות רבא יחיאל ושושנה כהן אלברט ואסתר ונונו**

פרכה והצלה
למאיר ודניה אביטובל שיתברכו ברפואה שלמה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויריו נחת ושלוה **מכל יוצאי חלציהם** וברכה והצלחה **ויווננים הגונים לכל לדיהם**

פרכה והצלה
לעיי הצנוע והענו **ירמיהו נסימי** בן יהודה ז"ל ח' אדר פקידת שנתו

פרכה והצלה
לעיי הצנוע והענו **אברהם בכורי** בן נסימי וחיה ז"ל ח' אדר פקידת שנתו

פרכה והצלה
לעיי הצנוע והענו **אהרון כלכון** (ויטנ) בן נמילה ואברהם ז"ל ח' אדר פקידת שנתו

פרכה והצלה
לעיי הצנוע והענו **אברהם בכורי** בן נסימי וחיה ז"ל ח' אדר פקידת שנתו

פרכה והצלה
לעיי הצנוע והענו **אברהם בכורי** בן נסימי וחיה ז"ל ח' אדר פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמה :		רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :	
ביני-שרה לארי בת רבקה ז"ל כני יעקובי בת נור-חנה וציון ז"ל פרוז שהקוה בן זמנה ויהודה ז"ל אברהם נאמן בן מרים ז"ל ששון צחיק בן עליזה ז"ל	לעיי הצנוע והענו לכנה כונס בת כוכבה ז"ל ח' אדר פקידת שנתה	אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו שמואל דודי בן ביבי הי"ו עדה מוסאי בת איריס מנבי"ת חנה דודי בת שרה מנבי"ת דליה נסימי בת גורליה מנבי"ת בהטרי ארשאבן בת נוצר מנבי"ת דינה לזרי בת סולטנה מנבי"ת סימה טסה בת מרגלית מנבי"ת	שלמה לארי בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראלי בן חנה מנבי"ת ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו אסתר אהרונ בת גוהר מנבי"ת נהיית ישראלי בת שרה מנבי"ת ריחן-רחל בת גיראן מנבי"ת מרגלית מוסאי בת שמואל מנבי"ת ליהה רוינ בת מרי מנבי"ת ציה צברי בת ריחן-רחל מנבי"ת שגיא שרעבי בן אירה וארית מנבי"ת
לעיי הצנוע והענו בנימל ברנס בת בריקנה ז"ל ח' אדר פקידת שנתה	לעיי הצנוע והענו בנימל ברנס בת בריקנה ז"ל ח' אדר פקידת שנתה	לעיי הצנוע והענו בנימל ברנס בת בריקנה ז"ל ח' אדר פקידת שנתה	לעיי הצנוע והענו בנימל ברנס בת בריקנה ז"ל ח' אדר פקידת שנתה